

Соната а-moll

Степан Чарнецький

Грай мені, грай... Ти знаєш, як настане
Смерк і в кімнаті розснуються тіні,
Коли бліда зіезда у вікна гляне
І хорим світлом стелиться на стіни,—

Якась мара скрадається з-за печі,
Блідий опир скриваєсь за фіранку,
А ніч в вікно такі шепоче речі
Сумні, як спомин про давню коханку...

Грай мені, грай... Я знаю: за водами,
Там є остров, сповитий в мрійну глушу,
Де лиш тополі сонно мріють мрію.

В осінню ніч з тремтячими зіздами
Везе човно зболілу бідну душу.
Грай мені, грай — я, може, ошалію...

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.